

PHAROS

INTERNATIONALE CHRISTELIJKE STUDENTENVERENIGING LEUVEN

Wees niet bevreesd

Een reflectie door Elisabeth Waelkens, 3e jaarsstudent Engelse literatuur aan de K.U.Leuven.

Laten we eerlijk zijn: het is niet eenvoudig om in België jonge medegelovigen te vinden. Naar een katholieke school, godsdienstlessen volgen of elke zondagochtend naar de kerk gaan zal meestal geen garantie zijn om veel jonge gelovigen te ontmoeten die actief hun geloof beleven.

Ik ben opgegroeid in een christelijk gezin, maar buiten ons gezinsleven kende ik weinig mensen met wie ik kon spreken over geloof. Toen ik begon te studeren in Leuven was ik erg gretig om actieve christenen van mijn leeftijd te ontmoeten. Daarom begon ik naar Pharosbijeenkomsten te gaan.

Deze gebedsbijeenkomsten openden een nieuwe wereld voor mij, leerden mij veel bij en toonden mij hoe andere christenen hun geloof beleefden. Over de jaren heen begon ik de basisbeginselen aan te nemen die zo vanzelfsprekend leken voor mijn ouders, maar waarover ik al lang aan het denken was.

Maar na mijn tweede jaar aan de universiteit voelde ik mij nog steeds een beetje onvoldaan. Ik had bijgeleerd over het christelijke geloof en Pharos had me vele nieuwe vrienden bijgebracht die me steunden in mijn geloof, maar ik kon niet zeggen dat ik een

onvoorwaardelijk geloof en vertrouwen had dat er werkelijk een God is die voor ons zorgt, ons leidt doorheen het leven, die ons zijn Zoon heeft gegeven uit liefde voor ons. De Adelante conferentie en de Wereldjongerendagen in Madrid brachten daar verandering in. Samen met een groep van Pharos vervoegde ik ongeveer 400 jonge christenen voor 'Adelante', een oecumenische conferentie in Vitoria, vooraleer af te zakken naar Madrid. Op zaterdagavond vond er een gebedsmoment plaats met de gelegenheid om gebed te ontvangen. Ik vroeg aan twee vrouwen om met mij te bidden voor de gave van totale overgave, om dat vertrouwen in God te vinden waarnaar ik al zolang verlangde. Ik verliet Vitoria echter nog steeds met een onvoldaan gevoel en ik begon vrede te nemen met het idee ik nooit het volledige vertrouwen zou hebben waarop ik hoopte, en dat ik het leven maar moest aannemen zoals het was. Ik had dat complete vertrouwen niet echt nodig om in God te geloven en zijn pad te proberen volgen. Het zou gewoon leuk en handig geweest zijn indien ik nooit meer hoefde te twijfelen...

Voortgezet op de volgende pagina

Aanbid de Heer in Geest en Waarheid

Eerder deze maand von ons Pharos Weekend plaats. Het was een goede gelegenheid om onze onderlinge relaties te versterken, wat meer tijd te spenderen om bij te leren over een bepaald aspect van ons geloof, en om te groeien in onze relatie met de Heer.

Van in het begin was de aanwezigheid van de Heer erg duidelijk. Eén van onze gebeden in de aanloop naar dit weekend was om met minstens 20 deelnemers te zijn. Toen we vrijdagavond aankwamen, waren we met 20, alsook Stevie Jordan, onze gastspreker. Dit was nog maar de start. De Heer zegende ons overvloedig tijdens onze tijd samen.

Eén van de grootste zegeningen waren de gebedstijden die we samen hadden. Het thema voor het weekend was Aanbidding, dus het lijkt gepast dat tijdens deze tijden Gods aanwezigheid in het bijzonder zichtbaar was. Het was ongelooflijk om Hem aan het werk te zien in de groep, ons uitnodigend en uitdagend om dichter naar hem toe te groeien doorheen aanbidding en lofprijzing.

Hieronder vindt u enkele reflecties van het weekend:

"Dit bezinningsweekend was een ongelooflijke ervaring voor mij en ik dank God voor wat Hij voor me gedaan heeft tijdens dit weekend. Het hoogtepunt voor mij was de gebedsbijeenkomst op zaterdagavond. Het heeft echt mijn leven veranderd, want God heeft

Voortgezet op de volgende pagina

Wees niet bevreesd

Ik bracht de daaropvolgende week in Madrid door met dezelfde ingesteldheid, en toen ik terug thuiskwam dacht ik dat daar niks aan was veranderd. Wanneer ik nu terugkijk, zie ik duidelijk dat God in mij werkte gedurende die 6 dagen.

Het hoogtepunt was de zaterdagavond, wanneer de miljoenen pelgrims allen bijeenkwamen op een groot veld en de nacht doorbrachten in aanbidding voor het Heilig Sacrament samen met de paus. De aanwezige massa mensen stond in zulk een sterk contrast met de momenten die ik had meegemaakt toen ik jonger was, toen ik bijna niemand vond van mijn leeftijd die ook geloofde. Die avond werden de vroegere gevoelens van eenzaamheid bijna lachwekkend in mijn gedachten. En later, toen

Eén van mijn beste vrienden had een T-shirt met het opschrift hiernaast. Ik vond dit best wel grappig. Het herinnert er mij ook aan dat het best wel druk geweest is in Pharos de voorbije weken: onze retraite organiseren, onze wekelijkse straat evangelisatie voortzetten, een grote gebedsavond organiseren samen met enkele andere studentenverenigingen en verder studenten leren kennen in Leo XIII, in de les en op straat.

Ik moet toegeven dat ik hou van de Advent. Niet enkel omdat we dan kunnen uitkijken naar familiefeesten en vakantie en er overall kerstmarkten zijn om ons warm te houden, maar vooral omdat ik de indruk heb dat alles wat we doen gewoon meer betekenis krijgt en logischer lijkt in de Advent. Onze missie en dienst

we met 2 miljoen ons voorbereiden om te overnachten onder de sterrenhemel, en we verrast werden door een enorm onweer en begonnen te zingen, dacht ik 'goeie God, dit is de meest ongelofelijke nacht van mijn leven!' Het was pas toen ik terug thuis was dat ik ten volle besepte dat mijn twijfels verdwenen waren. Hoewel ik er niks van had gemerkt, was de Heer aan het werk geweest in mijn hart doorheen het ontvangen van gebed en doorheen de tijd die ik had doorgebracht met andere jonge christenen. Als God zoveel mensen kan samenbrengen om zijn naam te prijzen bij donder en bliksem, wie ben ik dan om bang te zijn?

hebben zin omdat we geloven dat Jezus terugkomt. Dat is waarom we vroeg opstaan om te bidden. Dat is waarom we streven naar vrede en diepgang in onze onderlinge relaties. Dat is waarom we andere mensen over Hem willen vertellen, zodat zij ook klaar zouden zijn en niet enkel 'een drukke indruk zouden maken' wanneer Hij terugkomt. Dat is uiteindelijk waarom we hoop hebben! Kom Heer Jezus! -Sam Geleyn

Aanbid de Heer in Geest en Waarheid

zo machtig tot mij gesproken door één van de zusters (Martha) die voor me aan 't bidden was. Zijn woorden raakten mijn hart aan en veranderden mij. I kon zijn tegenwoordigheid zo sterk voelen en God riep me om zijn tegenwoordigheid iedere dag te ervaren en om een diepere relatie met Hem te hebben. I was zo ontroerd en van binnen borrelde ik vol van vreugde. Ik wilde aan iedereen vertellen wat Hij voor mij gedaan had."

- Yolande Pleysier, student Master in Internationale Bedrijfseconomie en Beleid aan de K.U.Brussel

"Ik keek heel hard uit naar het weekend. Ik ben al vaak naar gelijkaardige evenementen geweest, en ik moet zeggen dat deze evenementen mij altijd inspireren en ervoor zorgen dat ik het volhoud. Want in deze hedendaagse maatschappij is er niet veel christelijk geïnspireerde steun in de omgeving. We versterken elkaars geloof. Daarbij zijn sommige van mijn beste vriendschappen op zo'n evenementen gevormd. Voor mij was eigenlijk het weekend zelf een hoogtepunt, maar het spiritueel hoogtepunt vond ik de prayer meeting. Gewoon samen kunnen zijn als een groep hechte vrienden die de Heer zingen en prijzen is iets wat ik voor eeuwig zou kunnen blijven doen en waar ik niet genoeg van kan krijgen."

- Raphael Luyts, 1ste jaarsstudent bach geneeskunde aan de K.U.Leuven

Gebedsintenties

- Dat we nieuwe studenten in Leo XIII mogen bereiken.
- Dat we vele deelnemers zouden hebben voor de start van de Leven in de Geest cursus in februari.
- Dat ons team zou blijven groeien in eenheid.
- Dat God ons nieuwe sponsors en donors mag geven.